

Magyar táj magyar ecsettel

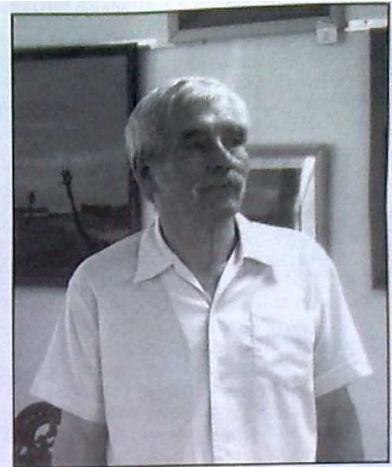
F. Bíró László kamarakiállítása igazi unikális élmény minden látogatónak. Alkotásait látván az első gondolat egy Juhász Gyula vers címei Magyar táj magyar ecsettel.

*„Az alkonyat, a merengő festő fest:
Violára a lemenő felhőket
S a szürke fákra vérző aranyat ken,”*

De tovább nézve a képeket, bennük megfürödve, már ott van a vásznakon El Greco tömör ecsetkezelése, az égen, a felhőkön Csontváry Kosztká drámai színei, a mezők hullámzásában Van Gogh halhatatlan lelke. És Balázs János, a tragikus sorsú roma költő-festő géniusz gondolatisága. Olyanok ezek a tájak, mintha azon-

nal vihar törne ki. de mégse, mert valami megfoghatatlan selymesség elhiteti velünk, hogy nem történhet semmi rossz. A hajdúság szívéből származó művész családi örökségként kapta a művészetek szeretetét és a tehetséget az alkotáshoz. A természet ismerete, értése a jó értelemben vett vidéki lét adománya volt. Szerzteágazó tehetségét nem is tudta zabolázni, érdeklődése a kerámia felé fordult, a festés mintegy „mellékes” kedvtelés talán Boldog ember az, aki így kedvtel! Boldog és kiegyensúlyozott ember, aki így tud láttatni, így tud gyönyörködtetni, ennyi féle árnyalatban megjeleníteni az anyaföld szépségét. Csak sajnálni tudjuk, hogy a kerámiák nincsenek jelen, de talán így a jó, talán ez a szervezők célja, hiszen így még egy kiállításon élhetjük át ezt az érzést. Aki még nem látta, annak kötelező feladat ellátogatni a váckisújfalusi közösségi klubba, ahol ismét egy darabka csodát találhatunk.

HÉTközlap 2012. 6. szám

F. Bíró László kiállítása

F. Bíró László

Váckisújfaluban a Polgármesteri Hivatal klubterme adott otthont F. Bíró László keramikus, festőművész kiállításának. Szép számmal gyűltek össze az érdeklődők, a kiállított festményekről visszaköszönt közvetlen környezetünk, hiszen a művész nagy előszeretettel viszi fel a vászonra a számára olyan jól ismert és szeretett vidéket. A vendégeket Váckisújfalu polgármestere nevében Madarász Erzsébet köszöntötte, majd felkérte Nóvák Rózát a kiállítás megnyitására. A méltató szavak és művész bemutatása után, a Rád érünk 60+ klub tagjai műsorral kedveskedtek a művészeknek. Elhangzott József Attila: A Dunánál c. verse Őri Sándorné előadásában, Petőfi Sándor. Sors nyiss nekem tért Csébi Tiborné előadásában, Blanár Béláné Dsida Jenő: Édesanyámnak című versét szavalta. A

verselők sorát Major Józsefné zárta, aki egy ismeretlen szerző Nincsenek kincseim című művét adta elő. Varga Judit előadásában pedig népdalokat hallhattunk.

F. Bíró László, 1994-ben, mint foglalkoztató került Órbottyánban, a Juhász Zsófia Református Szeretetotthon Fogytékosokat Ápoló Intézetébe. , mai napig ott él, mint mondja, el sem tudna ennél jobbat képzelni.

Az évek folyamán kialakítottak egy kerámia műhely korongokkal, kemencével, amit a gondozottak nagy szeretettel használnak, és szebbnél szebb alkotások kerülnek ki kezük közül. Arra kérdésre, hogy honnan a festészet szeretete,

F. Bíró László a tőle már megszokott szerénységgel válaszol:

A nagyapám, egy szépérzékű parasztember volt. Gondolom én is örököltem a géneket csakúgy, mint a bátyám, aki igazi festőművész volt Hajdúböszörményben, ahonnan származunk, a bátyám meghatározó alakja volt a művészeti életnek, utcát neveztek el róla, a szobrát felállították a főiskolán. Én a szárnyuk alatt kezdtem el festegetni, majd megalakult a Hajdúsági Művésztelep, melynek alapító tagja lettem. Bátyám a Ferenc nevet viselte, iránta érzett tiszteletből a halála után a nevemhez csatoltam az ő keresztnévének első betűjét, így lettem F. Bíró László. Fital koromban, a festészetben én is nagyon jó rajtot vettem, ám engem minden más dolog sokkal jobban érdekelt. Számomra most is fontosabb, hogy az otthonban élő gyermekeknek jó napjuk legyen, engem ez tesz boldoggá. Bevallom, ez a kiállítás nagy örömmel tölt el, és itt szeretném megköszönni a szervezőknek és azoknak, akik biztattak. Ezek azok a pillanatok az életemben melyek előre visznek, feltöltenek.

N. Ildikó

Órbottyáni Hírmondó, 2012. augusztus